

Sygn. akt X Ka 426/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

19 lipca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Wydział X Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Przemysław Dziwański

Protokolant: prot. sądowy Karolina Popowska

przy udziale oskarżyciela publicznego -

po rozpoznaniu 19.7.2023 r. sprawy

D. S., obwinionego o czyn z art. 86 § 1 k.w w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy prawo o ruchu drogowym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę od wyroku Sądu Rejonowego w Piasecznie z 10.2.2023 r. sygn. akt II W 498/22

orzeka:

1. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
2. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe postępowania odwoławczego w kwocie 150 (sto pięćdziesiąt) zł.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy skazał D. S. za czyn z art. 86 § 1 k.w. Wymierzył karę grzywny.

Apelację wniósł obrońca zaskarżając wyrok w całości. Zarzucił wyrokowi:

- 1) obrazę art. 7 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w. przez dokonanie dowolnej oceny wyjaśnień obwinionego, poprzez uznanie ich za niewiarygodne, jako sprzecznych z protokołem oględzin pojazdu O. i zapisem monitoringu, podczas gdy są one zbieżne z wnioskami, których dostarczają protokoły oględzin pojazdu O. i pojazdu T. i zapis monitoringu,
- 2) obrazę art. 7 kp.k. w zw. z art. 8 k.p.w. poprzez dokonanie dowolnej oceny zeznań M. W., przez uznanie ich za wiarygodne i korelujące z nieosobowym materiałem dowodowym, podczas gdy są sprzeczne z zapisem monitoringu oraz protokołami oględzin pojazdów,
- 3) obrazę art. 410 k.p.k. w zw. z art. 82 § 1 k.p.w. poprzez pominięcie istotnych okoliczności wynikających z zeznań M. W.,
- 4) obrazę art. 410 k.p.k. w zw. z art. 82 § 1 k.p.w. poprzez pominięcie istotnych okoliczności wynikających z zeznań H. W. (1) i oparcie ustaleń faktycznych jedynie na części materiału dowodowego,
- 5) obrazę art. 410 k.p.k. w zw. z art. 82 § 1 k.p.w. poprzez pominięcie istotnych okoliczności wynikających z protokołu oględzin pojazdu O. i oparcie ustaleń faktycznych jedynie na części materiału dowodowego.
- 6) obrazę art. 410 k.p.k. w zw. z art. 82 § 1 k.p.w. poprzez pominięcie istotnego dowodu, tj. protokołu oględzin pojazdu marki T.,

7) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, polegający na bezpodstawnym uznaniu, że obwiniony podczas wykonywania manewru cofania nie zachował szczególnej ostrożności i uderzył w samochód M. W. powodując zarysowania powłoki lakierniczej,

8) obrazę art. 371 § 1 k.p.k. w zw. z art. 81 k.p.w. poprzez przesłuchanie obwinionego w obecności świadka, co doprowadziło do złożenia przez świadka zeznań odmiennych od tych złożonych na etapie postępowania przygotowawczego, poprzez wprowadzenie do nich elementów wynikających z analizy wyjaśnień złożonych przez obwinionego.

Obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie obwinionego od popełnienia zarzucanego czynu oraz obciążenie kosztami postępowania Skarb Państwa, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Sąd Rejonowy nie obraził art. 7 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w. Prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe i ocenił dowody. Ukształtował swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów. Ocenił je swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Depozycje obwinionego, M. W. i H. W. (2) zostały ocenione we wzajemnym powiązaniu i przy uwzględnieniu oględzin płyty z k. 7 akt. Pozostają zatem pod ochroną art. 7 k.p.k. Rozbieżności w poszczególnych dowodach dotyczą w szczególności umiejscowienia zdarzenia względem lokali użytkowych i są nieistotne dla prawidłowego ustalenia stanu faktycznego. Przebieg zdarzenia, poza faktem kontaktu pojazdów, jest przecież niesporny. Warto zauważyć, że M. W. nie ma żadnego powodu by pomawiać obwinionego. Na skutek zdarzenia nie doszło do istotnych szkód, których naprawa wiązałaby się ze znacznymi kosztami.

Sąd rejonowy nie obraził art. 410 k.p.k. w zw. z art. 82 § 1 k.p.w. Podstawę wyroku sądu rejonowego stanowił całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej. Zeznania M. W. i H. W. (1) były przez ten sąd wazone. Podobnie rzecz się miała z protokołami oględzin O. (...) i T. (...). W uzasadnieniu wyroku sąd rejonowy napisał wprost, że dał wiarę tym dowodom. Zdaniem sądu okręgowego brak wyraźnych śladów na obu pojazdach w żaden sposób nie przeczy słowom M. W.. Kolidacja była tak delikatna, że nie tylko M. W. i obwiniony jej nie poczuli, lecz również nie zostawiła istotnych śladów na pojazdach. Z zasad logicznego rozumowania wynika również, że kontakt dwóch pojazdów nie musi pozostawiać równie istotnych śladów na każdym z nich. Przy lekkim uderzeniu ślady na jednym bądź obu pojazdach mogą nawet nie powstać. Na marginesie przypomnieć należy, że istotą wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. jest spowodowanie zagrożenia bezpieczeństwa, a nie powstałe skutki, bądź ich brak.

Skutkiem prawidłowej oceny dowodów są prawidłowe ustalenia faktyczne w sprawie. Ocena dowodów dokonana przez sąd rejonowy nie wykazuje ani błędów natury faktycznej (niezgodności z treścią dowodu), ani logicznej (błędności rozumowania i wnioskowania). Nie jest też sprzeczna z doświadczeniem życiowym lub wskazaniem wiedzy. W szczególności prawidłowe jest ustalenie sądu rejonowego co do kontaktu obu pojazdów. Kontakt ów wykazany został przede wszystkim dowodem z oględzin zapisów monitoringu, który został zarówno przeprowadzony, jak i zważony prawidłowo. Pomimo tego, że sąd rejonowy nie opisał w protokole rozprawy co widział na oglądanym nagraniu, to z uzasadnienia wyroku wynika, że dostrzegł kontakt obu pojazdów.

Sąd rejonowy nie obraził art. 371 § 1 k.p.k. w zw. z art. 81 k.p.w. poprzez przesłuchanie obwinionego w obecności świadka. Na rozprawie 2.02.2023 r. M. W. istotnie była obecna na Sali rozpraw podczas przesłuchania obwinionego. Jednakże ówczesnie była uznawana za pokrzywdzoną w sprawie. Miała więc prawo uczestniczyć w przebiegu rozprawy na podstawie art. 384 § 2 k.p.k. w zw. z art. 81 k.p.w. Dopiero później okazało się, że pokrzywdzonym jest inna osoba. Godzi się powtórzyć, że przebieg zdarzenia, poza faktem kontaktu pojazdów, jest niesporny.

Wobec powyższego wnioski apelacji nie zasługiwały na uwzględnienie.

Jako, że apelacja nie została uwzględniona sąd okręgowy obciążył obwinionego kosztami sądowymi postępowania odwoławczego.